

SZABÓ DÁRIÓ

Erdőtűz télen

Olajzöld és olajkék térképcafatról rajzolódik ki
a faházak arca, pupillájuk az ördögárkokig beszakadt.
A magaslesek létrái kidőltek, kívül az égtájak térdre rognak,
a fák bent eltévednek.

A természet csont nélküli test, kihűlne,
az idegek nem látnak ki az erdőtűzből.
A természet csont nélküli teste a tüdőt a dombok alá temeti,
még utoljára kileheli a tájat az égre.

A vaddisznók patanyomai mentén kosarat fonna a tél,
elköltöztetné a barlangrajzokat és a mitikus hiedelmeket
a tűz szabadságáért.

Szarvasok harapják ki a havat a szájhagyomány ajakpárnái közül,
kifutnak a nyirkos szél alól, ami járni tanul agancsaikon –
a patak menti kavicsok felriadnak.